

[Krag.]

man være forsigtig med. Derfor er det, jeg har sagt over for den højtærede Minister, at man maa overveje Fordelene og Skaden, der kan opstaa ved at udvide 2 pCt.-Afgiften til det Omraade, jeg her beskæftiger mig med, idet denne Udvidelse nødvendigvis vil foranledige en Forsinkelse af Konverteringens Gennemførelse, ogsaa paa den Maade, at den vil afskære Muligheden for, at hele 4½ pCt.-Laanetypen forsvinder hos begge Parter; Debitorerne og Obligationsejerne. Den Betydning, der ligger deri, mener jeg ærligt talt er større end Betydningen af de forholdsvis smaa Beløb, der vil indgaa i Statskassen ved Opretholdelse af Afgiften inden for det hele Ombytningsomraade, saaledes som den højtærede Minister vil gøre det, enten man saa benytter Loven ved Ombytning af højt forrentede Laan med et lavere, eller man ikke gør det.

Jeg har jo under Udvalgsbehandlingen anstillet disse Betragtninger, men jeg har ikke kunnet trænge igennem med dem. Det har for mig dog ikke været afgørende sammenlignet med den Betydning, som det har at faa Konverteringsordningen gennemført og ført ud i Livet, først og fremmest naturligvis under Hensyn til Landbrugserhvervets Vanskeligheder, fordi det netop er en frivillig Konvertering, saa Byrden ikke kommer til at hvile paa andre end dem, der vil paatage sig den; men Faren derved ligger, som sagt, i dette, at den almindelige Sænkning af Rentefoden, den Fjernelse af Adgangen til at nyde godt af 4½ pCt.-Typen, som er ønskelig, forsinkes ved Gennemførelsen af denne Foranstaltning i det Omfang, som er foreslaaet.

Jeg tillod mig, da jeg omtalte Muligheden for Restancernes Indregning, at gøre den højtærede Minister opmærksom paa de Vanskeligheder, der kunde indtræde i Sønderjylland, og det er mit Haab, at den højtærede Minister vil have sin Opmærksomhed henvendt derpaa ligesom ogsaa paa Spørgsmaalet om at drage Østifternes Kreditforening ind under Konverteringen i første Omgang.

Det er f. Eks. sagt mig, at i en Landsdel som Bornholm er de fleste Ejere af Landbrugsejendomme Debitorer i Østifternes Kreditforening, og hvis man kunde tage et saadant Udsnit ud — jeg ser godt Vanskelighederne derved, jeg tør ikke engang sige i Dag, om det er muligt —, saa vilde det være vel egnet til at dæmpe den Utilfredshed, som altid opstaaer, naar min Kollega faar en Fordel, som jeg, der lever under

tilsvarende Vilkaar, ikke kommer til at nyde nogenlunde samtidig.

Jeg takker for Meddelelsen om, at den høje Regering har taget Spørgsmaalet om Statslaan og Overformynderilaan mod Pant i fast Ejendom op til Overvejelse, og jeg haaber, at denne Overvejelse i en nær Fremtid kan blive bragt til Afslutning, saaledes at vi ogsaa her naar til den Rentereduktion, som man ikke kommer udenom, og som med saa megen Styrke kræves af de vedkommende Debitorer, om end jeg erkender Berettigelsen af den højtærede Ministers Udtalelse om, at de Laan, her er Tale om, er Parilaan, og at man derfor ikke kan kræve at komme ned paa samme Rentefod, som man nominelt naar ved Laan, som er ydet til Kurser, der ligger langt borte fra 100.

Jeg har altsaa misforstaaet den højtærede Ministers Udtalelser forleden Dag om de 60 Mill. Kr., som Rentenedsættelsen og Reduktionen af Afgiften skulde komme til at betyde for det danske Landbrug. Naar den højtærede Minister siger, at det er efter hans Mening den direkte Virkning af hele den Rentepolitik, som blev ført i Foraaret, i Forening med det, man i dette Øjeblik vil føre, der anslaaes til 60 Mill. Kr., saa tror jeg, at Udtalelsen kommer meget nær det rigtige. Det viser sig jo ogsaa efter Ministerens Opgørelse, at han nærmer sig det Tal for denne Lovgivnings Betydning for det danske Landbrug, som jeg ved mit Skøn er kommet til. Og selv om denne Lovgivning ikke for det danske Landbrug kommer til at betyde en Byrdeformindskelse paa mere end 30—40 Mill. Kr., maaske nærmere ved det første Tal end ved det sidste, saa betyder den Lovgivning, vi i Gaar behandlede, og den, vi i Dag har til Behandling, dog en Forbedring af Landbrugets økonomiske Kaar, Indtjeningssevnenes Forøgelse paa Hjemmemarkedet og Byrdeformindskelse, et Beløb paa mellem 60 og 70 Mill. Kr. aarlig.

Naar vi lægger det til den Forbedring af Indtjeningsmulighederne i Kronetallet og Mindskelsen af Byrden, som var Konsekvensen af Overenskomsten i Januar, saa nærmer vi os det Tal, som i Landboforeningernes og Husmandsforeningernes Resolution af 12. Januar i Aar var krævet, vi nærmer os det Tal, de 300 Mill. Kr., som man den Gang forlangte som Forbedring af Landbrugets økonomiske Vilkaar pr. Aar som Betingelse for, at Rentabiliteten blev genskabt. Og havde Forholdene paa de fremmede Markeder, havde Mulighederne